

« отъ къмъ умственна страна ; поради това, за по-добро
 « намираме да прѣмълчимъ, та и сичката си расправа съ
 « г. Дринова време е вече да свършимъ. » Сега читате-
 лити нека разсждатъ и рѣшатъ.

Остава ны сега да кажемъ нѣколко рѣчи и за онѣжъ забѣлѣжкѣ, която е была слѣдъ г. Дринововѣжтѣ критикѣ приложена отъ *Редакціи* на Периодическото списание на Българското книжевно Дружество, т. е. отъ г. В. Стоянова.

Негова милость приѣма на пълно за правѣ и основателнѣ реченѣжтѣ критикѣ и теоріи на г. Дринова, и увѣрява безъ никакво доказателство, както и г. Дриновъ, че Българети, които сѣ дали имато си на нашій Български народъ, были Урало-Чудско племе, тождественно или не съ Уннеты, *то е и за него все едно*, защото не елиза и нему въ работѣ да испытва ; че тѣи Българе не были Словѣне, когато ни смѣ чисти Словѣне ; че Словѣнскитѣ племена или групи, които изчислява и които въ VI и VII столѣтіе сѣ преселили на Балканскій полуостровъ, были самитѣ наши *непосредствени и исключителни* прѣдци на днешній Български народъ, и че онѣзи Урало-Чудски Българе не были *никаква частъ* отъ елемента, отъ който излѣзълъ нашій народъ.

А като рѣшава тѣи г. Стояновъ вси тѣя работѣ само и само зашто « *всички най вѣрити историци на свѣтѣтѣ* » *напълно доказали вече*, че ниѣ днѣшнитѣ Българе не « сме потомци на Урало-Чудскитѣ Българе, името « на които само носиме, че тѣ не сѣ никакъ наши « прадѣди, а сме потомци на оние стари Словѣне, които « се заселихъ на Балканскій полуостровъ въ V-ий и VI-ий « вѣкъ *) послѣ Р. Хр., и зашто доказали оште, че тѣзи « Българе, отъ които се тѣгли нашето име, не сѣ были « никакъ словѣнско племе, » послѣ и като че все това не было еще доказано, онъ порицава г. Дринову и казва, че « той много по-добрѣ шѣше да направи, ако най-« прво бѣше разяснилъ преимущественно това, че ниѣ, « сегашнитѣ Българе, не сме потомци на онѣзи Българе

*) По горѣ бѣше рекълъ въ VI-ий и VII-ий, а тукъ казва въ въ V-ий и VI-ий